

הליכוד מכריז שהעולם הוא מרובע. המערך מצהיר שהעולם הוא משורש.

זהו ויכוח בין אדם הטוען כי העולם הוא מרובע ובין אדם הטוען כי העולם הוא משולש.

מנחם בגין: ישראל לא תסכים עוד לעקור ישושים יהודיים בהסכמי-שלום בעתיד. מכיוון ש"ממשלת-ישראל מתנחלת עתה, בקצב קדחתני, בכל השטחים הכ"ב ברושם, פירוש הדבר שישראל לא תחזיר אף שעל-אדמה בגדה ה" מערבית, ברצועת-עזה וברמת-הגולן.

שמעון פרס: ישראל לא תסכים לפינוי ישושים בעתיד — ובכלל זה כל הישובים שמקים עתה אריאל שרון בקצב קדחתני בכל רחבי השטחים הכבושים. ארי-לם ישראל לא תתבע ריבונות עליהם. היא תתבע ריבונות רק על כל איזור ירושלים, רמת-הגולן, ביקעת-הירדן, גוש-עציון ודרום רצועת-עזה, והמערך תובע להתי-נחל בהם.

אין אף ערבי אחד המסכים לעי-שות שלום על פי הצעת בגין. אין אף ערבי אחד המסכים לעי-שות שלום על פי הצעת פרס. שתינת כחאת סותרת את הסכמי קמפ-דייוויד, הקובעים כי השלום הישראלי-מצרי יישמש כדגם גם השלום כשאר הגורות. כלומר: החזרת כל השטחים תמורת שלום. שתי ההצעות מציינות, תנאים מוקדמים" למשא-ומתן, אף ש" בעלינת מנסים להסתיר זאת במלל מתחסד.

שתינת מונעות שלום ויביאו, במקדם או במאוחר, להפסקת ה" רישמית של שיהות האוטונומיה. זה לא היה חשוב לשני המצי-עים. חשוב היה להם יותר הקרב על דעת-הקהל הלאומנית. רוב ע"צובם, זה יכול היה להדי-אוג, לולא הוכיח העבר כי להתי-טלות כולת אין כל ערך. "אם עלי לבחור בין שארם-אל-שייח' בלי שלום ובין שלום בלי שארם-אל-שייח', אבחר בשארם-אל-שייח' בלי שלום". הכריזו שמה דיני, כאשר כיהן כשר-הביטחון מטעם המערך.

"ממשלה שתכריז על פירוק ה" ישובים בפיתחת-רפיח תיפול בו ביום", הצהיר ראש-הממשלה מנ-חם בגין, באוזני עורכים מצריים, אחרי ביקורו של אנוור אל-סאדאת בירושלים.

היה זה בגין שהחזיר את פית-חת-רפיח ופיקר את יישוביה. היה זה דיני שדרף להסכם שכלל את הוויתור על שארם-אל-שייח'. אפשר להחליט בכנסת, ברוב עצום, שהעולם הוא מרובע או משולש. אבל החלטה חגיגית כזאת לא תשנה במאומה את המצב: העולם הוא עגול.

מרעילי הכארות

אחרי שהטלוויזיה פיברקה את הפראומה של ימית, היא מרעיגה את השדום.

הטלוויזיה הישראלית הגיעה לשפל-המרדה. דווקא משום-כך היא מבטאת היטב את הממשלה שהפכה אותה למשכיר נכנע ושפל-רוח.

בשבוע הראשון אחרי שהוגשם השלום הישראלי-מצרי הציגה ה-

טלוויזיה בליל-שבת יומן-שבוע, שכל מילה בו היתה רווייה בשיני-אה ובכוונו לערבים — ובעיקר ל-מצרים.

מעבר לגדר. רפיק חלבי, ש-גורלו בטלוויזיה תלוי על חוטי-השערה, יצא מגידרו כדי להוכיח כי הוא נאמן לאדוניו. בכתבה על רפיח המבוותרת לא הסתפק בדי-ווח, אלא צעק את התעמולה ה-רישמית של ממשלת-ישראל אל מעבר לגדר, בפה מלא ולעיני-המצלמה. הפיומון החוזר: המי-צריים אשמים במצב.

חלבי מצוי בענייני-המרחב, ועל כן הוא יודע היטב כי המצב בעיר-רפיח נוצר בעיקבות מעשיו של אריאל שרון, אשר יישב בכוונה את תושבי-רפיח, ביניהם מגורשי מח-נות-הפלסטיים, מעבר ל"קו הירוק". בכך רצה שרון להכריח את ה-מצרים, בכוא היום, להעתיק את הגבול דרומה, לפי השיטה הלא-מית של "עובדות בשטח". המצרים לא נכנעו לסחיטה זו.

הכתב הדרוזי לא הזכיר זאת. הוא גם לא הזכיר מדוע לא יכלו המצרים לספח לעצמם את החלק הצפוני של העיר, גם אילו הסכימו לכך הישראלים: הדבר היה מת-פרש כשוד אדמות פלסטיניות על-ידי המצרים.

תחת הסבר זה באה כתבה ארו-כה, שהציגה את המצרים כרוי-גים מרושעים ושפלים, ואת הפלס-טינים כאבקי-אדם.

כולם שקרנים. את אשר עשה חלבי בצפון הגבול, השלים גיל סדן בדרום. בכתבה ארוכה תיאר את המצב בגבול החדש מדרום לאילת. הוא

לא הסתיר אף לרגע את כוונתו: להוכיח כי המצרים הם שקרנים, רמאים ובזויים. הכתבה נפתחה בדברי הקונסול המצרי, שהבטיח שהגבול ייפתח מייד. לאחר מכן הוצג גורלם המר של התיירים, שלא יכלו לעבור את הגבול. הוצגו הפנים החתומות של קצין-מישטרה מצרי. קצין-ביטחון מצרי בשם ממדוח, הנרי-אה כאחד מהחבריה", הוצג כשקי-רן המבטיח ואינו מקיים. המצרים כולם הוצגו כעויינים. כאשר הגיע

שחיקה באמצעות מוחת

שלושה נערים פלסטיניים ניספו השבוע ביום אחד (ראה עמוד 7). הידיעה על כך לא הופיעה בראש מהדורות-החדשות. היא הופיעה בין הידיעות השיגרתיות, בקירבת תחזית מזג-האוויר.

הריגת נערות ונערים בעת הפגנות בגדה המערבית וברצועת-עזה הפכה עתה עניין יומיומי. בעולם מעוררים הדיווחים הטל-וויזיוניים והעיתונאיים על כך חרדה וזוועה (ראה הנדון). אך בישראל כימעט ואין איש מתרגש עוד.

השבוע הופיעו בידיעה קטנה בעיתון הארץ שבע שורות, המדגימות את ההתנגדות המוסרית בצורה מדהימה. חתם עליה הכתב הצבאי של הארץ, זאב שיף, והכותרת היתה "גורמים ביט-חוניים צופים שחיקה בקרב המפגנים".

בשם "גורמים ביטחוניים" — שם שמאחריו מתחבאים, בדרך כלל, שר-הביטחון, אריאל שרון, והרמטכ"ל, רפאל איתן, כתב שיף:

"לעומת זאת סבורים גורמים אלה, כי המיספר הגדול של

לעומת זאת סבורים גורמים אלה, כי המיספר הגדול של גרמים געים יגרום במשך הזמן לשחי-קה כתמשכת בקרב המפגנים ואלה העומדים בראשם, ובסופו של דבר ישפיע הדבר על נכר-נותם להסתכן. 28 מילים גוראות אלה קובעות לא רק כי צמרת-הביטחון של ישראל מעודדת את מעשייה-הרג, אלא שהיא רואה בהם שיטה מכוונת לדיכוי ההתנגדות של הנוער בשטחים הכבושים. מעולם לא פורסמה עוד הודעה כה גלויה על כוונה זו. עד כה הוסיפו הדברים בהגדרות מתחסדות וציניות בנוסח "נפגעו מיריות באוויר" או "כדי להגן על חייהם..." פקודה גלויה או מוסווית לפתוח באש לשם הרג אזרחים, כשאין סכנה לחיי הירורים. מהוה פשע על פי החוק הישראלי והבינלאומי. הרעיון שפשע כזה יביא ל"שחיקה" מנוגד לניסיון בכל הארצות שבהן נוסתה שיטה זו. התוצאה היתה תמיד הפור-כה: ריבוי מעשייה-הרג גרם לריבוי המצטרפים למאבק.

זהירות, מוקשים!

הכתב לאופירה הנטושה, הוא צבט את לב הצופה הישראלי בתמונות של הנזחה. אילו היתה לכתב ולאדוניו כור-נה כלשהי להציג את תמונת ה" שלום, היה מן הסתם שם את ה" דגש על העובדה שימייים-שלושה בילבד אחרי כינון הגבול החדש כבר נסעה המכונית הישראלית הראשונה לאופירה, ובה גם צוות הטלוויזיה. יתכן שהיה מזכיר כי לפחות חלק מבתי אופירה הושא-רו על-ידי פצצות במצב מחפיר של ואנדאליזם, תוך עקירת כל אביור שניתן היה לעקרו.

האמת הפשוטה היא, כמובן, כי המצרים אינם אהבים לאלתר, כמו הישראלים, הביורוקרטיה ה" מצרית פועלת באיטיות ובשיט-תיות, כדי לכוון נקודת-גבול חד-שה יש לתאם לפחות בין המישי-טרה, שרותי-הביטחון, המכס ו" מישרד-הפנים — דבר המצריך בי-מצרים ימים רבים.

מדוע לא טגרו המצרים את ה" גבול לחדושי-חודשיים, להשלמת ההכנות, ויפתחו אותו במצב מסו-דד? גם לכך יכול היה הכתב למצוא תשובה פשוטה: הופעל על המצרים לחץ ישראלי כביר לפי-תוח את הגבול מייד, בו במקום, כדי להוכיח לישראלים הספקניים שהשלום אכן שריר וקיים. הדבר גרם בהכרח לחריקת.

אך הטלוויזיה הישראלית שמ"חה, כך יכולה לתרום את תרומתה להרעלת אוירת-השלום כבר בי-שבוע הראשון.

מיפלגות

לדם אין ריח

ראשי המערך החליטו שקא לקיים מיצעד והתרגו עק שקא הוזמנו לסטוקהולם.

שלושה מטוסים מדגם מיראז' נשד הופלו בשמי איי-פוקלנד — כך הודיעו העיתונים הבריטיים, ולא שכחו להוסיף כי מטוסים אלה הם מתוצרת ישראל. לפני כן דיווחו עיתונאים אמריקאים מעל סיפון ספינת-מישמר ארגנ-טינית, ולא שכחו להדגיש כי ה" ספינה (כנואה מדגם זבוח) היא מתוצרת ישראל. כאשר מחתה על כך בריטניה, קבעה ישראל שהיא תמשיך באספקה זו, כדי "לקיים" התחייבויות.

כמעט כל דעת-הקהל הנאורה ב" עולם חושבת כי הצד הארגנטיני הוא המלוכלך. לא זה בילבד שהפרשה נפתחה

במעשה-תוקפנות ארגנטינית ללא כל התגרות או הכנה, נוסח ההתי-נפלויות של הנאצים באירופה בי-שנות ה-30. אלא שברור כי תושבי האיים רוצים בהמשך השילטון ה" בריטי. וברור גם כי בארגנטינה שולטת דיקטטורה פאשיסטית, ה" מנצלת את הרגשות הלאומניים הפרימיטיביים של בני-עמה כדי להסית את דעתם מן הזוועות ה" מתחוללות בארצם פנימה. מילבד הקומוניסטים, המשחקים ביטכסוך זה מישחק ציני של תמי-כה בפאשיסטים כדי להביך את וושינגטון ולקנות לעצמם אחיזה ביבשת האמריקאית הדרומית, נמ"צא רק גורם אחד של הארגנטי-נים: ממשלת ישראל.

אין זו הפעם היחידה או הרא-שונה שבה נמצאת ממשלת-ישראל — הנוכחית של הליכוד והקודמת של המערך — לצד הדיקטטורות הפאשיסטיות הרצחניות ביותר בי-אמריקה הלטינית. רוב הרוזנים הימניים שם קונים נשק ישראלי. הדבר כימעט נתון מראש: ישר-אל מוכנה למכור לכל מי שמוכן לקנות, ואיש אינו שש לקנות נשק בישראל אלא כאשר אין ברירה, כאשר מישטר מתלכלך עד כדי כך שגם ארצות-הברית ומדינות-המערב האחרות אינן מוכנות לנ"גוע בו בגלוי, ניתן הרמו לישר-אל: הדרך פנויה. ממשלת-ישר-אל פועלת על פי הכלל שלכסף אין ריח, וגם לא לדם.

הזמנה לסטוקהולם. השבוע נמצא גורם אחד שהסיק מכך את המסקנה: המיפלגה הסוציאליסטית השוודית. היא ביטלה את הזמנתה למישלחת של מיפלגת-העבודה ה" ישראלית להשתתף במיצעד האחד במאי.

השוודים פעלו על סמך העובי-דה. הידועה לכל, כי לא זו בילי-בד שמיפלגת-העבודה אינה מס"תייגת ממשלוחי-הנשק של ממי-שלת-הליכוד, אלא שמדיניות זו החלה והתפתחה בממדים גדולים עוד בימי שלוט המערך.

הצעד השוודי עורר זעם רב בצמרת המערך. היה לכך צד היתר-לי: אותה המיפלגה, שהתנגדה לקיום מיצעד של האחד במאי מטעם ההסתדרות בארץ, התרגזה על כי לא הוזמנה למיצעד כזה בסטוקהולם. אך למעשה השוודי היתה מש"מעות החורגת בהרבה מן העניין הקטן עצמו: היה זה אות ראשון לכך שדעת-הקהל הנאורה בעולם, בחוגים שהיו בעבר הותומכים ה" נאמנים ביותר של ישראל, פונה עורף למדינה המזוהה עתה בגלוי עם הדיקטטורות הרצחניות ביותר בשלוש יבשות.